

यस्य तादृशं, हे 'अग्ने', 'मे' मम, 'शतं शरदः' शतसह्याकान् संवत्सरान्, 'विजित्यै' विजयाय, त्वं 'दीदाय' दीप्यस्व ॥

(१४) अथावसथ्योपस्थानमन्त्रमाह । “अन्नमावसथीयम् । अभिहराणि शरदः शतम् । आवसथे श्रियं मन्त्रम् । अहिर्बुध्नियो नियच्छतु” इति । अग्निं द्यूते विजयं प्राप्ताः पुरुष आगत्य यत्र भोजनार्थं निवसन्ति स प्रदेशः ‘आवसथः’, तत्रा- नीतम् ‘आवसथीयं’, तादृशम् ‘अन्नं’, ‘अभिहराणि’ आभि- मुखेनोपहरामि, कञ्चिदपि न दिनस्तीति ‘अहिः’, ‘बुध्ने’ मूले जगदादौ भवः ‘बुध्नियः’ ‘अहिर्बुध्नियः’, इत्येतन्नामकः पञ्च- मोऽग्निः, ‘शतं शरदः’ शतसह्याकान् संवत्सरान्, ‘आवसथीये’ अस्मदीये गृहे । ‘श्रियं’ धनादिसमृद्धिं, ‘मन्त्रम्’ ऋगादिस- मृद्धिं, च ‘नियच्छतु’ ददातु ॥

(१५) अथ पञ्चस्वर्गग्निष्वन्वाहितेषु जप्यं मन्त्रमाह । “इद- महमग्निज्येष्ठेभ्यः । वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि । इदमहमिन्द्रज्येष्ठे- भ्यः ॥ ६ ॥ रुद्रेभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि । इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः । आदित्येभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि” इति । अग्निर्ज्येष्ठा मुखो येषु ते वसवः ‘अग्निज्येष्ठाः’, तदर्थम्, अस्मदीयं ‘यज्ञम्’, ‘इदम्’, ‘प्र- ब्रवीमि’ इदानीमेव भवदीयोऽयं यज्ञ इति कथयामि । एवं रुद्रादित्यवाक्ययोरपि योजनीयः ॥

(१६) कल्पः । पयस्वतीरोषधय इति पुरा वर्हिष आहर्त्ता- र्जायापती अश्रीत इति । पाठस्तु । “पयस्वतीरोषधयः । पय- स्वदीरुधां पयः । अपां पयसो यत्पयः । तेन मामिन्द्रसंस्तुज”